

Приватне підприємство „Генеральний будівельний менеджмент“ (далі – Підприємство) в особі директора Крюкова Анатолія Олексійовича – звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині другій статті 3, статті 8, частині першій статті 9, частині третій статті 22, частині першій статті 55, частині першій статті 64 Конституції України (конституційності) пункту 2 частини другої, частини третьої статті 321 Господарського процесуального кодексу України від 6 листопада 1991 року № 1798–ХІІ (далі – Кодекс).

Відповідно до оспорюваних приписів Кодексу, з урахуванням пункту 2 частини третьої статті 320 Кодексу, заява про перегляд судового рішення за виключними обставинами на підставі встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні цієї справи судом може бути подана не пізніше десяти років з дня набрання таким судовим рішенням законної сили, і строк не може бути поновлений.

Автор клопотання стверджує, що положення пункту 2 частини другої, частини третьої статті 321 Кодексу позбавили його права на звернення до суду з метою захисту своїх прав після ухвалення рішення Європейським судом з прав людини, в якому встановлено порушення статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Він вважає, що оспорювані приписи Кодексу, якими передбачено обмеження щодо процедури перегляду судових рішень після ухвалення рішення ЄСПЛ у справі десятирічним строком з дня набрання законної сили судовим рішенням, яке необхідно переглянути, та неможливість поновлення такого строку створює суттєві перешкоди для реалізації права на доступ до суду, передбачене частиною першою статті 55, яке з урахуванням частини третьої статті 22, частини першої статті 64 Конституції України не може бути звужено чи обмежено. Також, на його думку, оспорювані приписи Кодексу порушують принцип юридичної визначеності та справедливого судового розгляду як складових частин принципу верховенства права (стаття 8 Конституції України) та не відповідають вимогам статті 3 Основного Закону України щодо створення належного правового механізму захисту конституційних прав і свобод особи, а також повної реалізації права кожного на доступ до суду для захисту своїх прав. Крім того, Підприємство наголошує, що унеможливлення внаслідок застосування оспорюваних приписів Кодексу повторного розгляду справи за його позовом не відповідає зобов'язанням України за статтею 46 Конвенції щодо виконання рішень ЄСПЛ, що, у свою чергу, порушує приписи частини першої статті 9 Конституції України.